

שיעור שאלות תשובות דיני תאגידים

עו"ד רועי אהרונוב

**אסור להעתיק, לצלם, להקליט או להסריט את התכנים, כולם או חלקם ,
שיוצגו לכם להלן ללא אישור מפורש ובכתב מאורטל רייסמן .**

הנושא : חלוקת רווחים

שאלה:

אני מבין מפס"ד בזק בעניין חלוקת הרווחים שאפשר לבחון מחדש בכל פעם שהחברה משנה את פניה אל מול הנושים. השאלה שלי היא: בפסה"ד מדובר בנושים מובטחים, מה קורה אם לדוגמא חברת בזק התחילה לחלק דיבידנד והגיע נושה אך הוא לא מובטח והלווה כספים לחברה, האם גם במקרה כזה ניתן לבחון מחדש?

תשובה :

בפסה"ד האמור (ת"א 48067-01-11) בית המשפט קבע שבכל מקרה שמחלקים דיבידנד – בכל חלוקה יש לקיים בחינה מחודשת של יכולת הפירעון.

מבחן יכולת הפירעון נבחן בשני מועדים :

1. במועד ההתחייבות לחלוקה (החלטת החברה להכריז על דיבידנד).
2. במועד ביצוע החלוקה בפועל (כל תשלום בפועל).

הנושא: חלוקת רווחים

המשך לתשובה :

החשיבות לבחון את יכולת הפירעון בשני מועדים חשובה כפליים כאשר הפער בין המועדים הולך וגדל:

"אשר למועד קיומו של מבחן יכולת הפירעון, נקבע כי לאור סעיפים 301-303 לחוק, מבחן יכולת הפירעון, הן לעניין חלוקה מותרת, והן לעניין חלוקה אשר לא מקיימת את מבחן הרווח באישור בימ"ש, צריך להתקיים הן במועד ההתחייבות למתן הדיבידנד והן במועד מתן הדיבידנד עצמו; אשר למועד בחינת מבחן יכולת הפירעון, צוין כי כאשר פער הזמנים בין מועד ההכרזה על החלוקה לבין מועד החלוקה בפועל הוא משמעותי, הרי שאם נאמץ את מבחן הקוהרנטיות שהציעה בזק, תתאפשר בחינה מחדש של מבחן יכולת הפירעון, וזאת גם באשר לאישור שניתן על ידי בימ"ש על יסוד נסיבות כוללות אשר הוצגו בפניו במועד הגשת הבקשה. לכן, אם יחול בשלב מאוחר יותר שינוי לרעה הגורם לכך שלא מתקיים מבחן יכולת הפירעון במועד תשלום אחת המנות, יוכל נושה לפנות לבימ"ש על מנת לבחון את השאלה מחדש. אין בגריעת ההון בדוחות הכספיים של החברה כדי לפגוע במסקנה לפיה כפופה התחייבות החברה לעמידה במבחן יכולת הפירעון לפי סעיף 303 במועד התשלום בפועל. מכאן שאם החברה היא חדלת פירעון, ואיננה עומדת במבחן יכולת הפירעון, הרי שסכומים המגיעים לבעלי מניות שמקורם במתן דיבידנד יידחו מפני התחייבויות החברה לנושה; האמור לעיל מתייחס למקרים בהם אישר בימ"ש חלוקה במנות על פני תקופה, ללא דרישה לחזור ולקבל את אישור בימ"ש לביצוע כל אחת מהחלוקות. תשלום הדיבידנד במועדים שנקבעו יהא כפוף לביקורת בימ"ש, אם תוגש התנגדות של נושה בנסיבות הראויות.

[...]

כאמור, קיימת לבימ"ש סמכות לבחון את קיום מבחן יכולת הפירעון בכל אחד מהמועדים בהם אמורה להתבצע החלוקה בפועל. כל מי שרכש אגרות חוב הוא בגדר נושה הרשאי להתנגד לחלוקות האמורות להתבצע לאחר מועד הרכישה בנסיבות המצדיקות זאת; "...

הנושא: שיקול דעת מוסדי

שאלה:

אשמח להסבר לגבי שיקול דעת מוסדי – בכל הנוגע לחובת זהירות וחובת אמונים

תשובה:

כלל שיקול הדעת העסקי – כלל המהווה הגנה גם לחובת אמונים וגם לחובת זהירות.

בהתאם לכלל – בימ"ש לא יתערב לא יטיל אחריות על החלטה עסקית שניתנה, גם אם הסתבר בדיעבד שהחלטה זו הייתה מוטעית, בהתקיים 3 תנאים מצטברים:

1. לנושא המשרה אין עניין אישי בהחלטה.
2. החלטה עסקית אקטיבית ולא במחדל- לא מדובר בהימנעות מהחלטה, אלא החלטה אקטיבית לבצע פעולה.
3. החלטה מודעת שהתבססה על שיקולים עסקיים רציונליים ואיסוף אינפורמציה. לדוג' - חברה לקידוח למציאת נפט. מנכ"ל החברה החליט להפנות את משאבי החברה לקידוח נפט במקום X משום שקיבל ייעוץ מאסטרולוגית. אם התברר שהחלטתו הייתה מוטעית – אמנם אין לו עניין אישי, מדובר בהחלטה אקטיבית, אך ההחלטה לא התבססה על שיקול עסקי רציונלי.

הנושא: עיצום כספי

שאלה:

אשמח לקבל הסבר לגבי עיצום כספי.

תשובה:

רשם החברות רשאי להטיל עיצום כספי על:

1. חברה פרטית בגין הסיבות המפורטות בסעיף 354(א) לחוק החברות;
2. תאגיד בגין הסיבות המפורטות בסעיף 354(ב);
3. חברה לתועלת הציבור בגין הסיבות המפורטות בסעיף 354(ב1);

ערעור על החלטת הרשם בגין הטלת עיצום כספי יוגש בתוך 30 ימים מיום קבלת הדרישה לבית משפט השלום.

הנושא: שיעבודים

שאלה:

אשמח להבהרה בחריגים של סעיף 178 לפקודת החברות, כאשר מדובר על כספי המדינה. בנוסף, האם השעבודים המנויים בסעיף 178(א)(1) עד (6) לפקודת החברות הם קבילים רק לאחר רישום אצל הרשם, ובתנאי שנמסר במועד לפי סעיף 179 לפקודה?

תשובה:

הסעיף עוסק בשעבודים שחברה יוצרת (כלומר, מתן נכסים כערוכה לנושים או למשקיעים), וקובע: אם לא נרשמו אצל רשם החברות בזמן ובצורה הקבועים בחוק, הם בטלים כלפי נושים אחרים או כלפי נאמן בהליכי חדלות פירעון/פירוק. כלומר – חברה יכולה ליצור שעבוד, אבל אם לא רשמה אותו בחוק, היא לא תוכל לטעון כלפי נושים אחרים שהשעבוד תקף.

הנושא: שיעבודים

המשך לתשובה:

סעיף החוק קובע רשימה של סוגי השעבודים שחייבים ברישום הרשימה היא סגורה ומונה שישה סוגים עיקריים:

1. שעבוד בערובה לאיגרות חוב – כולל גם שעבוד צף (על כלל נכסי החברה, בהווה ובעתיד).
שעבוד על הון מניות שלא שולם עדיין.
שעבוד על דרישות תשלום שטרם נפרעו.
שעבוד על מוניטין החברה.
2. שעבוד מקרקעין – כל נכס מקרקעין, בארץ או בחו"ל.
3. שעבוד מיטלטלין שאינם מוחזקים בידי הנושה.
4. שעבוד חובות לקוחות.
5. שעבוד אניות או חלקים בהן.
6. שעבוד זכויות קניין רוחני – פטנטים, מדגמים, סימני מסחר, זכויות יוצרים וכו'.

הנושא: שיעבודים

המשך לתשובה:

אם השעבוד לא נרשם ברשם החברות – השעבוד בטל כלפי נושים אחרים, גם אם ההסכם נחתם.

בנוסף, כאשר חברה מקבלת שטר/שיק/מסמך סחיר מהלקוח כערובה, והיא משתמשת בו כערובה להלוואה – זה לא נחשב כשעבוד חובות לקוחות משום שהמסמך עצמו הוא נכס עצמאי ונפרד, ולכן לא חלה עליו חובת רישום.

אם השעבוד בטל כלפי נושים אחרים, עדיין: החוב עצמו נשאר בתוקף וההתחייבות להחזיר את הכסף נשארת.

החוב ניתן לפירעון מידי (כלומר, הנושה יכול לדרוש את החזר ההלוואה מידית, גם אם בהסכם נכתב מועד מאוחר יותר).

הנושא : שיעבודים

שאלה :

מה הכוונה לתחולה רטרואקטיבית של רישום השיעבוד?

תשובה :

תחילת תוקפו של שיעבוד שהוגש בתוך 21 ימים, ונרשם אצל רשם החברות, יהיה במועד עריכת הסכם השיעבוד - יצירת השיעבוד, ולא במועד רישום השיעבוד אצל הרשם.

זאת אומרת - רישום שיעבוד ייעשה בתוך 21 ימים מהסכם השיעבוד. במידה והשיעבוד נרשם בזמן = תוקף השיעבוד יהא מיום כריתת ההסכם.

במידה והשיעבוד נרשם לאחר 21 ימים - השיעבוד ייכנס לתוקפו מיום הרישום אצל רשם החברות.

כלל זה תקף לכל סוגי השיעבודים, למעט שיעבוד צף עם תניה מגבילה - שם לא תהיה תניה רטרואקטיבית.

הנושא: שיעבודים

שאלה:

האם משכנתא על מקרקעין של חברה טעונה רישום אצל רשם המקרקעין והחברות?

תשובה:

ככל וכוונתך לשיעבוד מכוח סעיף 179 לפקודת החברות:

כאשר מדובר בשיעבוד על מקרקעין שבבעלות חברה בע"מ, חלות במקביל שתי חובות רישום:

1. בשלב הראשון רישום אצל רשם המקרקעין – כדי להקנות לשיעבוד תוקף קנייני (כלפי כולי עלמא).
2. רק לאחר שהעסקה אושרה לרישום אצל רשם המקרקעין אז יש לבצע את הרישום בתוך 21 ימים אצל רשם החברות – כדי להקנות לשיעבוד תוקף כלפי המפרק ונושי החברה, לפי פקודת החברות.

הנושא: שיעבודים

שאלה:

האם שעבוד צף ושעבוד ספציפי לא חל על אנשים פרטיים?

תשובה:

לפי סעיף 169 לפקודת החברות, שעבוד צף תקף רק לגבי חברות (בהתאם להגדרות בפקודה זו), ולכן לא ניתן ליצור שעבוד צף על נכסי יחיד או עסק עצמאי.

במקרה כזה ניתן היה ליצור משכון רגיל על מלאי מסוים, לפי חוק המשכון, אך לא שעבוד צף.

הנושא: דירקטורים

שאלה:

אשמח לקבל הסבר על סעיף 168 לחוק החברות – זכות לידע על גמול לדירקטורים.

תשובה:

חובת מסירת מידע:

1. **מי רשאי לדרוש?** בעל מניות (או מספר בעלי מניות יחד) שמחזיקים לפחות 10% מכוח ההצבעה בחברה.
2. **מה ניתן לדרוש?** הודעה מאושרת ע"י רואה החשבון המבקר של החברה, שבה יפורטו כל התשלומים שהחברה שילמה לכל אחד מהדירקטורים, וכן התחייבויות עתידיות לתשלומים (כולל תנאי פרישה, מענקים, בonusים וכו').
3. **התקופה** – שלוש השנים האחרונות שלגביהן נערכו דוחות כספיים.
4. **היקף המידע** – לא רק מה שהדירקטור קיבל מתוקף כהונתו כדירקטור, אלא גם כל תשלום שקיבל בהיותו נושא משרה בחברה בת.
5. **חשיבות רו"ח המבקר** – הדרישה שההודעה תאושר על ידי רואה החשבון המבקר באה להבטיח את אמינות המידע.

מנגנון סירוב:

אם הדירקטוריון סבור שהדרישה לקבל את המידע הוגשה בחוסר תום לב, הוא רשאי לסרב לה. כלומר, יש איזון בין זכות הפיקוח של בעלי המניות לבין הגנה על החברה מפני שימוש לרעה במידע רגיש.

הנושא: חוק החברות

שאלה:

לגבי סעיף 187 לחוק החברות – למה הכוונה בתאגיד שאינו מדווח?

תשובה:

בסעיף הגדרות בחוק החברות מופיע ההגדרה למהו תאגיד מדווח:

”תאגיד מדווח” – תאגיד מדווח כהגדרתו בחוק ניירות ערך או תאגיד שהוראות פרק ה'3 לחוק האמור חלות עליו;

כפועל יוצא מהגדרה זו, תאגיד שאינו מדווח הוא תאגיד שעליו לא חלות חובות הדיווח לפי סעיף 36 לחוק ניירות ערך ואין עליו חובות דיווח חלופיות לפי פרק ה'3 (מסלול תאגידי חוץ).

הנושא : חוק החברות

שאלה :

מי הם האסיפה הכללית?

תשובה :

האסיפה הכללית היא בעלי המניות (שהם מייסדי החברה).

הנושא: חוק החברות

שאלה:

מה זה דיבידנד?

תשובה:

דיבידנד הוא כל דבר שהחברה נותנת לבעלי המניות (כלומר, לבעלי החברה), בגלל עצם היותם בעלי מניות – כלומר, מתוקף הבעלות שלהם בחברה.

הדיבידנד יכול להיות:

1. כסף מזומן – הצורה הנפוצה ביותר, למשל כשהחברה מחלקת חלק מרווחיה לבעלי המניות.
2. נכס אחר – לא רק כסף. לדוגמה, החברה יכולה לחלק לבעלי המניות ציוד, סחורה, או זכויות כלשהן.
3. העברה ללא תמורה שוות ערך – גם אם לא מדובר בכסף ממש, אבל יש כאן מתנה או העברה שיש לה ערך כלכלי (כמו מחיקת חוב של בעל מניה, או העברת נכס בחינם).

הנושא: חלוקת דיבידנד

שאלה:

למה חלוקת הדיבידנד לא חייבת להיות כל שנה?

תשובה:

החלוקה אינה חייבת להיות כל שנה – משום שבחוק לא נקבעה הוראה המחייבת זאת.

לפי סעיף 306 לחוק החברות –

החלוקה תלויה בהחלטת החברה. בעל מניה אינו זכאי אוטומטית לדיבידנד – הוא יקבל דיבידנד או מניות הטבה רק אם החברה החליטה על כך.

במילים פשוטות: כל עוד הדירקטוריון (או הגוף המוסמך) לא קבע שתהיה חלוקה, בעלי המניות לא יכולים לדרוש את זה מעצמם.

אם בחברה יש סוגים שונים של מניות – כאלה ששוות סכום אחר על הנייר (מה שנקרא “ערך נקוב”) – אז כשהחברה מחלקת דיבידנד (רווחים) או מניות הטבה (מניות נוספות), היא צריכה לחלק אותם בהתאם לערך של כל מניה. כלומר – מי שמחזיק במניה יקרה יותר, יקבל חלק גדול יותר מהחלוקה.

דיבידנד = רווחים שחברה מחלקת לבעלי המניות שלה, בדרך כלל בכסף (ולפעמים גם במניות).

מניות הטבה = חלוקה של מניות נוספות לבעלי המניות הקיימים, בלי שהם צריכים לשלם עליהן, כדי לתגמל אותם או לחזק את ההון הרשום של החברה.

הנושא: חלוקת דיבידנד

המשך לתשובה:

לפי סעיף 307 לחוק החברות –

ברירת המחדל היא שההחלטה על חלוקת דיבידנד מתקבלת על ידי הדירקטוריון של החברה. אבל החברה רשאית לקבוע בתקנון שלה דרכים אחרות לקבל את ההחלטה.

החוק מפרט שלוש אפשרויות עיקריות:

1. החלטה באסיפה הכללית – לפי המלצת הדירקטוריון: הדירקטוריון ממליץ לאסיפה הכללית של בעלי המניות על סכום הדיבידנד. האסיפה יכולה לאשר את ההמלצה כפי שהיא, או להקטין את הסכום, אבל לא יכולה להגדיל אותו מעבר למה שהדירקטוריון הציע.
2. החלטה בדירקטוריון – אחרי שהאסיפה קבעה סכום מרבי: במקרה הזה, האסיפה הכללית קובעת תקרה לחלוקה (למשל: "עד 2 מיליון ש"ח"), והדירקטוריון הוא זה שמחליט בפועל כמה בדיוק לחלק ובאיזה מועד.
3. בדרך אחרת שנקבעה בתקנון – החברה יכולה לקבוע מנגנון שונה לגמרי בתקנון שלה, כל עוד הדירקטוריון מקבל הזדמנות סבירה לבדוק שהחלוקה אינה "חלוקה אסורה" (כלומר, לא פוגעת ביציבות החברה או נעשית בניגוד לחוק).

הנושא: מניות

שאלה:

מי קובע מה שווי של המניות?

תשובה:

בהתאם לסעיף 33 לחוק החברות –

חברה חייבת לציין בתקנון שלה מהו הון המניות הרשום שלה – כלומר, כמה מניות מותר לה להנפיק ובאיזה סוגים. במילים פשוטות: כשמקימים חברה, צריך לקבוע מראש כמה מניות יהיו לה בסך הכול (למשל 100,000 מניות) ואיזה סוגי מניות יש.

הנושא: מניות

שאלה:

למה הערך הנקוב הוא לאו דווקא הערך האמיתי של המניות?

תשובה:

בהתאם לסעיף 34 לחוק החברות –

החוק מאפשר לחברה לבחור אם המניות שלה יהיו: עם ערך נקוב – כלומר, לכל מניה יהיה “ערך על הנייר”, למשל 1 ש”ח למניה; או בלי ערך נקוב – כלומר, המניות לא משויכות לשום סכום מסוים. זו החלטה של החברה שנקבעת בתקנון שלה. אם לחברה יש מניות בלי ערך נקוב – מספיק לציין רק את מספר המניות (למשל: 100,000 מניות).

אם יש לה מניות עם ערך נקוב – צריך לציין גם את המספר וגם את הערך של כל מניה (למשל: 100,000 מניות, כל אחת בערך נקוב של 1 ש”ח).

אם החברה בחרה שמניותיה ללא ערך נקוב, אז כשמדברים על “הון מניות רשום” או “הון מונפק”, מתייחסים רק למספר המניות: הון מניות רשום – מספר המניות המותר לפי התקנון; הון מונפק – מספר המניות שהחברה באמת הקצתה בפועל.

לדוגמה: אם בתקנון כתוב שהחברה רשאית להנפיק עד 1,000,000 מניות (ללא ערך נקוב), והיא הקצתה עד כה 200,000 מניות – אז ההון הרשום שלה הוא מיליון מניות, וההון המונפק הוא 200,000 מניות.

הנושא: מניות

שאלה :

למה שחברה תמכור את המניה בערך יותר נמוך?

תשובה :

לחברה יש שיקולי דעת עצמאיים באיזה ערך למכור מניות, למה שיעשו זאת? כל מקרה לגופו.
למה למכור מניה בערך נמוך מהערך האמיתי? שוב – שיקול דעת עצמאי של החברה.

הנושא: מניות

שאלה:

כאשר חברה מכרה מניות בערך נמוך יותר, למה היא צריכה לשלם לחברה את ההפרש ולא לבעלי מניות?

תשובה:

אם חברה מחליטה לתת מניות בתמורה נמוכה מהערך הנקוב שלהן, היא חייבת להשלים את ההפרש בדרך חשבונאית מתוך מקורותיה הפנימיים – כדי להבטיח שההון הרשום של החברה לא נפגע עקב ההנחה במחיר המניה.

במילים פשוטות: אם החברה מחלקת מניות ש"שוות על הנייר" 1 ש"ח, אבל המשקיעים משלמים רק 0.70 ש"ח – החברה צריכה להשלים את ה-0.30 ש"ח החסרים מרווחיה או מהונה העצמי.

החוק קובע שחברה יכולה לקחת את ההשלמה: מרווחי החברה (כלומר, מהרווחים שנצברו לפי סעיף 302(ב)), מפרמיה על מניות (כלומר, סכומים שהתקבלו בעבר מעבר לערך הנקוב של מניות אחרות) או ממקור אחר בהון העצמי שלה (כפי שמופיע בדוחות הכספיים האחרונים שלה).

הנושא: חובת ההגינות

שאלה:

אשמח להסבר – מה זה חובת ההגינות?

תשובה:

חובת ההגינות: היקף החובה שחלה רק על בעל מניות מכריע/בעל מניות מהותי.
על מי מוטלת החובה לפעול בהגינות כלפי החברה?

1. בעל שליטה בחברה – מי שיש בכוחו לכוון את פעולות התאגיד.
2. בעל מניה שיודע שאופן הצבעתו תכריע בעניין החלטת אסיפה כללית או אסיפת סוג של החברה. לדוגמא: בעל מניה שהוא איננו בעל שליטה בחברה, אך בעניין מסוים הוא המכריע, משום שיש תיקו בהצבעה הספציפית ובעניינים הקשורים לב – הוא חב בחובת הגינות כלפי החברה.
3. בעל מניה שלפי הוראות התקנון יש לו כוח למנות/למנוע מינוי של נושא משרה בחברה או כוח אחר כלפי החברה. לדוגמא: מינוי מנכ"ל, וועדת ביקורת, דירקטור חיצוני וכדומה.

בנוסף – הכלל: חובת ההגינות של בעל מניה חלה רק כלפי החברה.

החריגים: (1) כאשר בעל מניה יודע שמכירת מניותיו לבעל מניה אחר תביא לקריסת החברה – הוא חב חובת הגינות גם כלפי בעל המניות האחרים (פס"ד קוסוי); (2) בחברות קטנות שפועלות כמו חברות משפחתיות/שותפות – חובה ההגינות מתרחבת וחלה גם בין בעלי המניות – האחד כלפי השני (פס"ד סלע).

הפרת חובת הגינות – משמע הפרת חוזה = לכן הסעד שיתקבל הוא סעד ההשבה.

הנושא: פקודת החברות

שאלה:

אשמח להסבר לגבי שינוי תזכיר ותקנון של חברה שהתאגדה לפני חוק החברות (01.02.2000)

תשובה:

לפני חיקוק חוק זה, הוראות החוק הרלוונטיות לחברות היו מכוח פקודת החברות. לפיכך, חברות שנוסדו לפני החיקוק של חוק החברות, כפופות לתקנון המצוי שבתוספת השנייה לפקודת החברות הישנה, אלא אם שינו את תקנון בהתאם לחוק החברות החדש.

בעבר, לפי פקודת החברות, שינוי תקנון ותזכיר נדרש להחלטה של $\frac{3}{4}$ (שלושה רבעים) מהקולות של בעלי המניות הנוכחים בהצבעה — אלא אם נקבע אחרת בתקנון.

כלומר, לחברה שנוסדה לפני שנת 1999, ממשיכה לחול חובת רוב של 75% לצורך שינוי התקנון, כל עוד לא החליפה את תקנונה לפי חוק החברות החדש.

הנושא: פירוק חברה

שאלה:

מה זה תצהיר כושר פירעון?

תשובה:

כאשר חברה מחליטה להתפרק מרצונה (כלומר, ביוזמת בעלי המניות ולא כי בית המשפט הכריח אותה), החוק דורש לוודא שהחברה מסוגלת לשלם את כל חובותיה – כדי שלא תיעשה פירוק “מרצון” לחברה שבעצם חדלת פירעון. לכן נדרש מסמך שנקרא תצהיר כושר פירעון.

מי צריך לתת את התצהיר: כל חברי הדירקטוריון של החברה, או לפחות רובם, צריכים לחתום על תצהיר רשמי. מה הם מצהירים: שהם בדקו את מצבה הכלכלי של החברה – את הנכסים, ההתחייבויות, החובות וההכנסות – ולא סתם מניחים דברים בלי לבדוק. מה המסקנה שהם חייבים להגיע אליה: שלדעתם החברה יכולה לשלם את כל חובותיה במלואם בתוך שנה אחת (12 חודשים) מיום תחילת הפירוק.

מה משמעות התצהיר:

זהו מסמך שמטרתו להבטיח שהחברה אינה חדלת פירעון.

רק אם הדירקטורים משוכנעים שהחברה תוכל לעמוד בהתחייבויותיה – ניתן להמשיך בהליך פירוק מרצון. אם הם לא יכולים לומר זאת בכנות, החברה צריכה לעבור למסלול של פירוק בשל חדלות פירעון, ולא מרצון.

הנושא: אגרות חוב

שאלה :

למה אגרות חוב הן סוג של ניירות ערך?

תשובה :

“איגרת חוב” היא מסמך שהנפיקה חברה, המעיד על קיומה של התחייבות כספית שחבה החברה, ומגדיר את תנאי ההתחייבות (כמו סכום, ריבית, מועדי תשלום וכד’), למעט שטרי חוב או שטרי חליפין שנתנה החברה במהלך עסקיה הרגילים.

במילים פשוטות :

איגרת חוב היא למעשה התחייבות של החברה להחזיר כסף שהיא לוותה. החברה “מנפיקה” מסמך שבו היא מבטיחה למחזיק האיגרת : לשלם סכום כסף מסוים במועד מסוים. בעצם, האדם שקיבל את איגרת החוב – ייחשב כנושה מובטח.

“איגרת חוב מובטחת” – איגרת חוב שהתחייבות החברה לפיה מובטחת במשכון על נכסי החברה, כולם או מקצתם.

במילים פשוטות :

מדובר באיגרת חוב רגילה, אבל עם ביטחון נוסף. למעשה, החברה אומרת למשקיעים : “אם לא נצליח להחזיר לכם את הכסף – תוכלו להיפרע מהנכסים ששועבדו לטובתכם.”

הנושא: אגרות חוב

שאלה :

איך ניתן להמיר אגרת חוב תמורת מניה?

תשובה :

לפי סעיף 288(א) לחוק החברות אגרות חוב הינן ניירות ערך שניתן להמיר למניות. לעניין המרת אגרות חוב בתמורה למניות – המרת אגרות חוב למניה תתבצע לפי יחס המרה שנקבע מראש.

הנושא: מיזוגים

שאלה:

למה שחברה תרצה להתמזג עם חברה שהיא כבר מחזיקה בבעלותה?

תשובה:

מדובר בשיקול דעת עצמאי של החברה.

בהצלחה בהמשך !